Carevo novo ruho - knjiga

Stanišić, Ivan

Supplement / Prilog

Publication year / Godina izdavanja: **2019**

Permanent link / Trajna poveznica: https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:215:758621

Rights / Prava: In copyright / Zaštićeno autorskim pravom.

Download date / Datum preuzimanja: **2024-03-28**

Repository / Repozitorij:

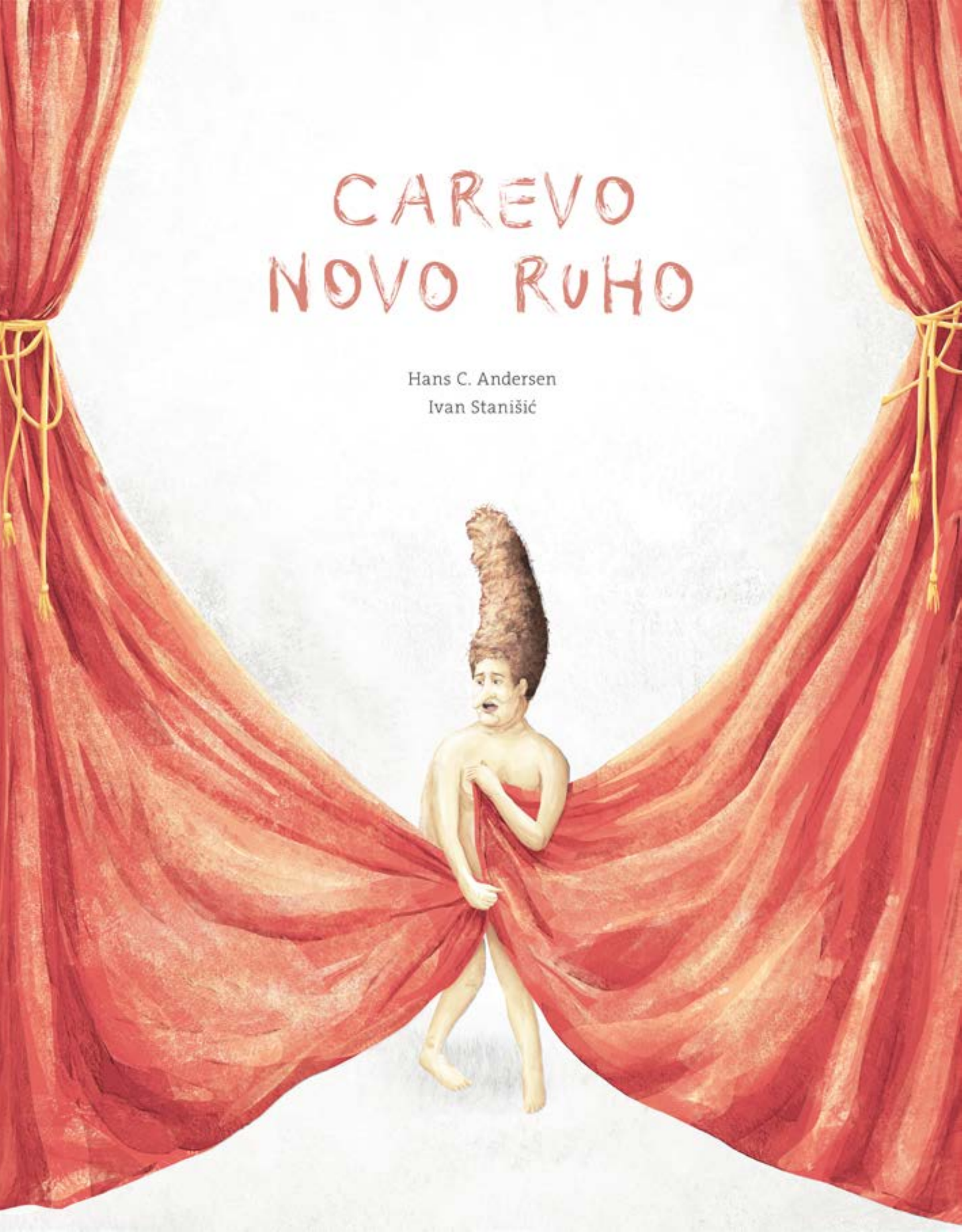
Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb

CAREVO NOVO RUHO

Hans C. Andersen
Ivan Stanišić

Carevo novo ruho

Hans Christian Andersen

Ilustrirao:
Ivan Stanišić

Prije mnogo godina živio je car koji je volio samo odjeću. Nije mario za svoje stanovnike, politiku ni dogadjanja na dvoru ako nije mogao pokazati svoju odjevnu kombinaciju. Kao što se za svakog vladara moglo reći da je u vjećnici, za njega se govorilo 'Car je u svojoj garderobi.'

Na njegov dvor jednog dana dodoše dvojica varalica koja su se predstavili kao sposobni tklaci koji će mu sašiti ruho najdivnijih šara i boja. Osim toga, posebnost ovog ruha je da ljudi koji su glupi i nesposobni za obavljati svoju dužnost neće moći vidjeti ruho. 'Kako li divna ruha.' pomisli car - 'Imat ću najljepše ruho na svijetu i još k tome znati tko je od mojih sluga sposoban za svoj položaj.' I dade car varalicama novčani predujam, te se varalice već istog dana baciše na posao.

Uskoro car postane nestrpljiv i poželi neke nove informacije o tome kako napreduje šivanje novog ruha. Sjeti se car da pošalje svoja dva najodanija i najsposobnija ministra da izvide situaciju i da mu prenesu kako napreduju radovi.

Kada su ministri došli u krojačku radionicu ostali su šokirani jer nisu vidjeli apsolutno ništa. Jedan od varalica uze nevidljivu tkaninu u ruke i upita ministra 'Kako vam se svida ovaj tirkizni kroj. Nije li prekrasan?' Ministri se istog trena uplašiše da se ne sazna da su glupi jer ne vidi ruho, te počeše lagati - 'Oh divne li tkanine, ne vidjeh smo dosada ovako veličanstven kroj.' Varalica nastavi pričati o nepostojećoj tkanini, a drugi uze škare u ruke i krene rezati zrak medu prstima. Ministri svo ovo vrijeme gledaše zadivljeno u nevidljivo ruho i hvališe njegovu ljepotu i iznimnost.

Pošla su dva ministra do cara da prenesu što su vidjeli. Obojica u strahu da netko ne posumnja u pravu istinu, rekoše caru o najdivnijoj tkanini, najljepšim šarama i najmodernijem dizajnu kojeg su upravo vidjeli. Car je uzbuđeno slušao pohvale o novom ruhu i istog trena poželio da vidi famoznu tkaninu, pa pohita brzim korakom prema krojačkoj radionici da se i sam uvjeri u tu divotu.

Došavši u radionicu car ruho nije vidio, pa se zapitao da li je zaista glup i nesposoban obavljati svoju carsku dužnost. Varalice su se samo smješkale i počele hvaliti nevidljivu odjeću, te predlože caru da odmah isproba sašiveno ruho.Obukoše cara u nepostojeću odjeću i počeše ga hvaliti da izgleda famozno i dostojanstveno. Car se okretao pred ogledalom pretvravši se da gleda ruho sa svih strana.

U jednom trenutku papagaj koji je bio u sobi uzviče - 'Car je gol, car je gol.' 'Oh, glupe li životinje' - rekoše varalice i nastaviše obasipati cara najljepšim komplimentima, te mu predlože da sutra prošeta kroz grad i pohvali se pred cijelim carstvom novim ruhom na što car naivno pristane.

Sutradan su ulice grada bile prepune. Glasine o ruhu kojeg glupi i nesposobni ljudi ne mogu vidjeti su postale hit, pa su svi iščekivali da saznaju jesu li glupi ili pak suprotno. Car je započeo svoju šetnju šepirenja, a gradani zbunjeni i uplašeni što ništa ne vide počeli se diviti. U jednom trenu nevin dječji glas uzvikne 'Car je gol, ljudi. Pa car je gol.' Među narodom počne grohot smijeha i svi shvatiše da je car nasamaren i gol.

Kraj

